

ZCARLOS CASAS**Notes per una pel·lícula sobre elefants**

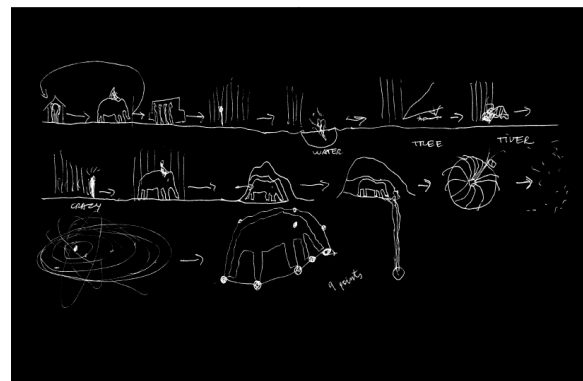
22.01.21 > 02.03.21

Obertura divendres 22.01.21 a les 17h

"És un fet històric que els grans moviments emancipadors de la postmodernitat són impulsats i alimentats pels resurrectes "altres": el moviment pels drets de la dona; els moviments contra el racisme i la descolonització; els moviments antinuclears i en favor de l'ecologia són les veus dels "altres" estructurals de la modernitat. Inevitablement, aquests són els que marquen la crisi de l'antic "centre" humanista o la posició de subjecte dominant i no són merament antihumanistes, sinó que van més enllà, cap a un projecte totalment nou, posthumà." — Rosi Braidotti, *Lo Posthumano* (2013)

"Ensenya'm a parlar el llenguatge dels homes".

— Edgar Rice Burroughs, *Tarzan de los monos* (1912)



Notes per a una pel·lícula sobre elefants és una exposició on totes les obres que la conformen s'originen a partir d'un viatge, el que s'inicia amb la investigació d'un mite, el del cementiri d'elefants. Aquest és un mite ancorat en l'imaginari col·lectiu on s'hi incorporen múltiples itineraris perquè a la fi ens aproximem a una realitat pròxima, la de la nostra fragilitat com a espècie. El projecte que presentem és una reflexió oberta sobre el nostre propi trajecte com a espècie, una investigació que neix de la ficció per posar en relleu la vulnerabilitat dels nostres debilitats ecosistemes i tornar al món de la imaginació en forma de pel·lícula.

Mitjançant el vídeo, la fotografia, el collage o el dibuix, l'exposició funciona com un diàleg obert amb el visitant on s'hi intercanvien plantejaments sortits de l'imaginari de ficció, on es veu representada la natura per així acostar-nos a la imminent realitat de l'Antropocè i aprofundir en la nostra relació amb la resta d'éssers vius amb els que cohabitarem el planeta.

Notes per a una pel·lícula sobre elefants mostra l'essència de l'elaborada investigació duta a terme per Carlos Casas sobre una temàtica que li ha interessat des de la seva infància: el mite del cementiri d'elefants. Tant és així, que la seva última pel·lícula *Cemetery* (2019), una obra entre la ficció, el documental i l'experimentació visual, utilitza com a fil narratiu l'últim viatge d'un elefant cap a un mític cementiri a la jungla, mentre és assetjat per caçadors furtius. Aquest viatge, on el so produeix imatges més enllà de les que apareixen en pantalla, s'acaba convertint en l'aventura sensorial del mateix espectador, encarnat en l'experiència de l'elefant. Una pel·lícula influenciada tant pel pensament místic budista i hinduista, com pels paisatges del cinema de Michael Snow, l'imaginari de la literatura, el cinema clàssic d'aventures o el dels documentals de ciència ficció.

La vídeo instal·lació *Cemetery Archive Works (Opus Magnum)* (2020) funciona com trencaclosques audiovisual, on el públic pot aturar-se per observar els processos d'experimentació audiovisual i apunts de vídeo, presentats en diferents monitors, amb aquests Casas sotmet als clàssics del cinema que han anat forjant el seu imaginari a una mena de procés alquímic audiovisual; experimentant amb els seus temps, modalitats narratives, colors, textures i estructures formals, de pel·lícules com *Tarzan* (1932), de WS Van Dyke, *El Llibre de la Selva* (1942), i *Elephant Boy* de Zoltan Korda, o *Chang* (1927) de Merian C. Cooper i Ernest B. Schoedsack. Totes elles pel·lícules d'aventures on la jungla serveix d'escenari per a la trobada entre els humans i els animals, a més de mostrar el trencament de les fronteres i límits de la naturalesa en el seu estat pur. Dins d'aquestes pel·lícules es teixeix l'imaginari de la cultura occidental, aquell on, tal com apuntava Edward Said a *Orientalisme* (1978), es defineix a si mateixa com desenvolupada, racional i superior, i on l'home blanc s'adapta perfectament a un hàbitat que no és el seu, i el que de vegades, fins i tot, arribar a dominar-lo per complet.

D'altra banda, la sèrie d'obres *Archive Boards* (2020), produïdes exclusivament per a l'exposició, exerceixen d'atles visuals, frisos que desglossen l'ADN del procés d'investigació, i que aquí funcionen com múltiples micro-relats, o fulls de contacte catalitzadors d'altres possibles vies temàtiques i narratives, aquelles que ens parlen de les cruïlles entre els mites espirituals (*Mythologies*) passant per apunts cinèfils (*Cinema*) amb els quals es dibuixen mons paral·lels, mons possibles més enllà del que és humà, a l'estil de la ciència -ficció, o l'ocàs i la foscor en allò pictòric apuntant a un principi o un final possible (*Black*), acabant en paisatges remots, premonitors del nostre final com a espècie (*Postnature*).

Finalment, els dibuixos originals de l'autor, de la sèrie *Film Drawings and diagrams* (2018-2020), delicats apunts sobre paper, contribueixen al procés evolutiu de la investigació, i actuen com mapes conceptuals del projecte il·lustrant alguns dels elements més rellevants durant la realització de la pel·lícula.

CEMETERY (2019) es projectarà el dissabte 23 de gener al ZUMZEIG cinema a les 18 h i durant el transcurs de l'exposició.

A Madrid es projectarà des del dissabte 29 al diumenge 31 de gener a la Sala Azcona de la Cineteca de Matadero a les 20 h.

El llibre *CEMETERY Journeys to the elephant graveyard and beyond* publicat per Humboldt books a Itàlia serà presentat durant l'exposició i estarà disponible a la galeria.

La pel·lícula està disponible a la plataforma de video sota demanda MUBI.

angels barcelona focuses on the debate of contemporary culture and art practices

Pep Agut | Lúa Coderch | Peter Downsbrough | Marcelo Expósito | Harun Farocki | Esther Ferrer | Joan Fontcuberta | Ion Grigorescu | Daniela Ortiz | Mabel Palacin | Mònica Planes | Jaime Pítarch | Oliver Ressler | Jorge Ribalta | Pedro G. Romero | Mireia c. Saladrígues | Michael Snow | Ania Soliman | Richard T. Walker

BIO

Carlos Casas (Barcelona, 1974) és un cineasta i artista amb una pràctica artística que comprèn el cinema, el so i les arts visuals. Casas va estudiar Belles Arts, Cinema i Disseny entre Barcelona i Viena. Les seves pel·lícules han estat projectades i premiades en festivals arreu del món, com el Festival de Cinema de Venècia, el Festival Internacional de Cinema de Rotterdam, el Festival Internacional de Cinema de Buenos Aires, el Festival Internacional de Cinema de Mèxic, el FID de Marsella, etc. Els seus treballs visuals i sonors han estat presentats i exhibits en Festivals, Institucions i museus internacionals d'art, com ara la Tate Modern, Londres, Fondation Cartier, Palais de Tòquio, Centre Pompidou, París, Hangar Bicocca, Milà, CCCB Barcelona, Matadero Madrid, Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia Madrid, MAAT Lisbon, GAM Torino, Bozar, Kunsten Festival des Arts Bruxelles, Retrospectives de les seves obra s'han presentat a la Cineteca Mexicana, Cinematek Bruxelles, DocumentaMadrid i Cineteca Escorxador en 2019. la seva instal·lació END es presenta presentat a la Biennal de Bangkok, i prepara està preparant projectes per a la Biennale de Xangai i la Biennale d'Arquitectura de Venècia 2021.